

הכנסת העשרים ושתיים

יוזם: חבר הכנסת עמר בר לב

פ/22/1040

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון – תקופת ההתיישנות), התש"ף-2019

ביטול סעיף 26 1. בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981¹, סעיף 26 – בטל.

דברי הסבר

חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – החוק), נועד להגן על אדם מפני כל אדם או גוף המבקשים לפגוע בפרטיותו ללא הסכמתו, למשל בדרך של צילום אדם ברשות היחיד, שימוש במידע למטרה שונה מזו שלשמה נאסף, פרסום עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם. פעולות אלה, שנעשות ללא הסכמת האדם ושאינן נהנות מהגנה הקבועה בחוק, מהוות עוולה אזרחית (לפי סעיף 4, ביחד עם סעיפים 2 ו-2א לחוק). כמו כן, פרק ב' לחוק מסדיר את הכללים בדבר איסוף מידע אישי ועיבודו, וקובע עוולה אזרחית בשל הפרה של כללים אלה (סעיף 31ב לחוק). חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו מעגן את הזכות לפרטיות כזכות יסוד, ובתי המשפט נותנים תוקף למעמדה המיוחד של זכות זו. חשיבותה של הזכות מתחדדת נוכח הקלות הרבה של פגיעה בפרטיות בעידן הטכנולוגי של ימינו.

הצעת חוק זו נועדה לתקן עוול היסטורי לפיו תקופת ההתיישנות של תביעה אזרחית לפי חוק הגנת הפרטיות היא בת שנתיים בלבד, ואילו חוק ההתיישנות, התשי"ח-1958, קובע שתקופת ההתיישנות הרגילה של תביעות אזרחיות, ובכלל זה הפרת חוזה, הסגת גבול, תקיפה, התרשלות ומטרד היא בת שבע שנים. מוצע להשוות את תקופת ההתיישנות של תביעות אזרחיות הקשורות בפגיעה בפרטיותו של אדם לתקופת ההתיישנות בקשר לעוולות אחרות.

בדברי ההסבר לחוק הגנת הפרטיות שהתקבל בשנת 1981 נכתב כי הרציונל להבדלים בתקופות ההתיישנות הוא הרצון להאיץ בתובעים להגיש את התביעה מיד לאחר הפגיעה בפרטיותם. עם זאת, קיום זהויות דיגיטליות מקשה על איתור הפוגע, ויש לאפשר לנפגע פרק זמן להתמודד עם הפגיעה ולאתר את הפוגע. במובן זה, אדם שנפגע מבריונות רשת אינו שונה מאדם שנפגע מפגיעת לשון הרע. כמו כן, אדם שנפגע ממוצר פגום אינו שונה מאדם שפרטיותו נפגעה עקב דליפת המידע האישי והרגיש שלו ממאגר מידע. ייתכן ויעברו מספר שנים עד שיגלה אדם פגיעה שכזו ומן הצדק שתעמוד לו הזכות להתמודד מול הפוגע בפרק זמן זהה לעוולות אזרחיות שונות.

הצעת חוק זוהי הונחה על שולחן הכנסת העשרים על ידי חבר הכנסת עמר בר-לב וקבוצת חברי הכנסת (פ/20/5033).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
ד' בכסלו התש"ף – 2.12.19

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128.